

Núm. 10

ARBUCIES, Juliol de 1936

Any II

Domínus conservet eum

A primers del mes passat el Papa Pius XIè que dirigeix l'Església, a l'edat de vuitanta anys, i el nostre periòdic que figura en l'Exposició Universal de Premsa Catòlica que amb aquest motiu s'està celebrant al Vaticà, s'ajunta als fervorosos homenajes que d'arreu del món s'organitzen en honor del Vicari de Crist, publicant un petit resum de les seves extraordinaries activitats.

Pujà Pius XIè a la càtedra de Sant Pere quan tot just el món començava a refer-se d'una conflagració universal i s'esforça a escampar la llavor de la pau que és la doctrina catòlica, definint i organitzant aquesta nova i providencial croada que és l'Acció Catòlica i dóna una empenta gloriosa a l'obra de la propagació de la fe entre els infidels.

Els escrits que surten de la seva ploma formen una veritable enciclopèdia moral. Per la conservació de la família, fonament de l'ordre social, escriu el magnífic codi de la «Casta Connubii». Per l'educació esmerada dels plançons espirituals de l'Església, la meravella pedagògica del «Divini illius». Pel restabliment de la caritat i de la justícia social, la «Quadragesimo anno». Pel perfeccionament del sacerdoti i per la vindicació primorosa de la seva excel·lència, les «Deus scientiarum» i «Ad Catholici Sacerdotii».

Restaurador de la potestat espiritual de l'Església sobre els pobles de la terra, unint diverses nacions, àdhuc adverses oficialment al Catolicisme, al Vicari de Crist, amb diferents concordats, i restaura també la realitat dels seus antecessors resorgint per obra seva el Poder temporal cent vegades històric del Pontificat.

Mai com ara, en ple segle XX, hauria aconseguit l'Església una grandesa universal semblant gràcies a aquest ancà venerable que entra en els vuitanta anys de vida. «LA VILA» fa vots al Cel perquè s'allargui el gloriós pontificat del Papa de l'A. C. amb la pregària litúrgica: el Senyor el conservi.

Confiteria i Pastisseria
Pans de Pessic

Manuel Ferragut

Especialitat en Tortada d'Ametlla
i Panallets

Plaça Santiago Rusiñol, 12
ARBUCIES

FOTO-STUDI

B. Frigola Arnau

instal·lat a la Confiteria CLOPÉS

Fotografies de tots estils.

ARBUCIES

Màquines de cosir
Aparells de Ràdio - Làmpares

Josep Pasqual

Carrer F. Layret

ARBÚCIES

Carroceries Queralt

ARBUCIES

Casa Piconaire
CONFITERIA I QUEVIURES

d'Enric Casals

Successor de Vda. Ginesta

Especialitat en els pans de pessic
acreditats des de l'any 1865

F. Macià, 12 ABBUCIES

Confiteria i Pastisseria

Pans de Pessic - Torrons

JAUME CLOPÉS

Carrer Camprodon ARBUCIES

CONFITERIA i FLECA

CARRERAS

Elaboració de Pa de viena i Integral
Dolços de totes classes.

Francesc Macià, 53 ARBUCIES

CORTINES ORIENTALS

"MONTSENY"

(marca registrada)

Patent núm. 96067

ARBUCIES

(Girona)

Publicació
Mensual

LA VILA

Subscripció anual
3 ptes.

Redacció i Administració: Carrer Francesc Macià, 32

Primer en protestar-ne

En parlar de Rússia, molts obrers ho fan, malgrat sigui ben inconscientment, d'una faisó tan encomiàstica, que creuen que aquell país és una mena de Xauxa, on la felicitat traspuja per tots cantons. De retorn a casa nostrada, ho han contat així alguns emigrats espanyols refugiats durant una temporada en aquell Estat. Lo bo del cas és que d'aquell paradís de felicitat, no pot eixir-ne cap rus que vingui a confirmar el que ens diuen aquests emigrats; i procuren fugir-ne tan aviat com poden els mateixos emigrats, tan bon punt se'ls hi obren les portes de la Pàtria llur. Això és una cosa una mica simptomàtica i que mai he sapigut entendre. Diuen que a Rússia és un Paradís, i miren de fugir-ne tan aviat com poden, per tal de poder retornar a Espanya, on tothom diu que no s'hi pot viure de misèria i on tothom reconeix que ni ha una crisi econòmica esglaiant. Fugir d'un lloc d'abundor i de felicitat, per tal d'anar a un altre on hi regna la misèria i la fam! Haig de confessar que no ho entenc i que ho conceptuo una follia i una niciesa frapant. Obrer, que em llegeixes, ¿no ho conceptues un contra-sentit?

Parlava en un míting de controvèrta a París, l'ex-comunista rus Doriot, deia als seus oients, que hi havien concorregut: «Camarades, creieu-me pels anys que he romàs allà i pel meu retorn a vosaltres. ¿El Govern del poble? Un partit hi regna i els altres hi són empresonats. Escolteu a Solonevicht. Vosaltres el coneixeu bé. És l'inventor del sistema que porta el seu nom, el dels obrers d'encontre. Pel mitjà d'ell es barallen els obrers en eixir de les fàbriques. Mercè a ell les discussions de treball que entre nosaltres termenen en una visita a la taverna o amb alguns cops de puny, allà termenen amb assassinats o repressions. Doncs bé; Solonevicht ha fet els seus comptes: hi han cinc milions de detinguts en els camps de concentració, sense incloure-hi la població dels exiliats de Sibèria. Solonevicht estima en deu milions el número total dels condemnats...sense comptar-hi els morts com és natural... ¡Les llibertats democràtiques! Si allà hi diguéis la desena part del que us dic, estaria ja passejant-me a Sibèria... Els russos ara tenen mariscals, galons i tots els ring-rangs. Jo no us preguntaré perquè el generalíssim Tukachwsky escrigué en un llibre que és precís la guerra per tal que la Humanitat torni a trobar les seves forces virils.

D'aquesta manera parlava, en un míting de contravèrta, l'ex-comunista Doriot, a París. No fa gaires dies que els periòdics han parlat d'un repte que ell mateix ha tirat contra tots els apologistes de Rússia, convidant-los a que diguin, millor dit a que justifiquin de que viuen. Potser els mitjans econòmics de que disposen ens dirien amb tota clariania, el perquè de la seva propaganda en favor de Rússia.

Amb les manifestacions del comunista Doriot, coincideixen les que ha fet al periòdic «Hoy», de Sant Sebastià, l'antic socialista Ricard Ortiz de Zárate, que prengué part molt activa, en la revolució d'octubre, a conseqüència de la qual hagué d'absentar-se d'Espanya amb altres fugitius espanyols, caçant refugi a Rússia, on hi passà 14 mesos que li obriren els ulls, per a trencar tota relació amb els partits marxistes que solament serveixen, diu ell, per enriquir uns homes a costa dels treballadors. Afirmar que voldria enfrontar-se amb la Margarita Nelsen, amb la que estigué a Moscou, per a desmentir els optimismes de la mateixa sobre Rússia, recordant li les coves pantanoses on dormien els homes sobre estores, de que es planyeren ambdós, durant els dos mesos que visqué ella a Rússia. «La misèria, diu ell, hi ha arribat a un extrem insospitat; el pa que hom hi menja, bo i essent el país productor del blat, només en conté un vint-i-cinc per cent, contra setanta cinc per cent d'ordi. A Rússia hom no hi coneix la llibertat; hi ha una dictadura del proletariat molt pitjor que una dictadura militar. La carn i altres elements són considerats com aliments rars, que només són a l'abast dels capitosts. Lo mateix esdevé amb els mitjans de locomoció, podent usar els autos solament els caps de la revolució. Durant el temps dels Sars a Rússia hi havien 14 mil exiliats a Sibèria, avui són més de 90 mil.»

No sé si a Espanya arribarà a implantar-se un règim semblant al de Rússia, perquè les condicions de l'obrer espanyol són molt diferents de les de l'obrer rus en implantar-s'hi el Sovietisme. L'obrer

Actuació del grup Pietat de la F. J. C.

Fejocisme

Cercle d'Estudis: Social «L'Escola».

—Enguany per la festa del Corpus no pogué Jesús Eucari-tia passejar-se triomfant pels carrers de la nostra vila, i és clar, sense la processó la festa perd bona part d'aquell encís que li és característic.

Preveient-ho, el nostre Grup, desitjós d'honorar de la manera més solemne possible al Santí-sim Sagrament, organitzà torns de vetlla de senyors i joves que juntament amb els que alhora organitzà el Grup de J. C. F. per senyores i donzelles, duraren des d'acabat l'Ofici, fins a les 6 de la tarda que terminà la funció, amb processó per dintre l'Església parroquial. G àcies a Déu, cap dels que foren invitats a pendre part en aquells torns deixà de complir i d'alguns ens consta que ho feren amb veritable sacrifici.

Segurs de què Jesús els ho pagarà amb escreix, la Junta del Grup Pietat de la F. J. C. els felicita i encoratja a seguir devots del Santíssim Sagrament.

—Tercera Revisió Trimestral del curs 1935-1936 de la Unió Comarcal de la Selva celebrada a Sant Martí Sapresa el dia 5 de Juliol. Programa: Matí. A les 8.— Missa de Comunió amb plàtica, pel Reverend Dr. Ramon Pagès.— Seguidament, benedicció de la Bandera. A les 10.— Recés dirigit pel Rvnd. Dr. Ramon Pagès. A tres quarts de doze.— Sessió d'estudis. Ponència primera «Campanya per la premsa catòlica, especialment en els medis rurals».

Segona ponència «Els aplecs de l'estiu». Ràport i Parlaments. Oracions i cant de l'Himne.

A les 4.— Al bosc FESTA D'ART, amb cançons i jocs d'infants, a càrrec del Grup Avantguardista de Girona «Montserratí».— I ACTE CULTURAL JACISTA.

—Els nostres companys Ramon Ginesa i Emili Garolera han retornat a casa seva havent obtingut en els exàmens notes excel·lentíssimes. No cal dir com els felicitem.

—Els amics Joaquim Bayés i Josep Colomer han traspassat al fejocisme. També han ingressat al Grup Avantguardista els nens Albert i Xavier Masferrer.

espanyol té unes avantatges i unes condicions econòmiques i uns drets que l'obrer rus no coneixia; i a l'ensem és menys sofert i menys resignat, per a subjectar-se a proves tan dures com s'ha subjectat aquell. Però hom pot ben afirmar que si vingués un règim comunista i hom intentés, com a Rússia una super-industrialització, no tardarien pas gaire en protestar-ne, i en rebel·lar-se contra el nou estat econòmic els mateixos obrers, perquè devindria en detriment de les nostres masses obreres, fabrils i industrials. L'obrer espanyol és pregona ment individualista i treballa per a l'assoliment de màxims beneficis de classe, sense preocupar-se de si les empreses poden o no poden suportar ho. Per això la tendència de les nostres masses obreres és de guanyar cada dia més i de treballar menys hores. Hom ja parla en el ram de construcció de la jornada de sis hores amb salari de 18 pessetes. En tots els rams de producció hom hi veu cada dia la demanadissa de millores econòmiques, encaminades a guanyar més i a treballar menys hores. Fins en el ram de ferrocarrils, malgrat l'amenaça de mort, per la competència de l'autobús o de l'autocamió, hom hi ou aquests crits de millores econòmiques que tendeixen a una mateixa finalitat: guanyar més i menys hores de treball. Es precisament tot el contrari del que esdevé en el Règim Soviètic. L'Estat empresari a semblança del rus, aspira a contrariar aquests dos instints de l'obrer espanyol, substituint-los per dues virtuts oposades; guanyar poc i treballar molt. Pagar uns salaris aparentment crescuts, però que en realitat, devenen ben migrats i jornades de moltes hores de treball. ¿Seria l'obrer espanyol prou sofert per a subjectar-se ambdós coses? Ho dubto molt. Segurament que en veure's enganyat, seria el primer en protestar-ne i en rebel·lar-se contra el nou estat econòmic.

PLINIUS

A CERDANS

En una de les vessants més xamoses del nostre Montseny, a uns deu quilòmetres d'Arbúcies, camí vell de Viladrau, hi ha una petita parròquia del bisbat de Vic, anomenada Cerdans, dedicada al gloriós Sant Bartomeu. Consta de poques cases, escampades per la boscúria d'aquelles afraus, els habitants de les quals són de caire ben senzill i simpàtic. Cada any pel mes de Juny, aquella parroquieta celebra un Tríduum, amb predicació, en honor del Sagrat Cor de Jesús, que termena amb una esplèndida diada religiosa el diumenge després de la festa del Sagrat Cor. Aquest any hi predicava el Rvnd. P. Agustí Riu de l'Immaculat Cor de Maria, resident a Vic, que plagué de debó als pagesos de la contrada, que s'hi aplegaren per diferents corriols, per tal d'escoltar la seva eloqüent i apostòlica paraula. El darrer dia, coincidint amb la termenació del Tríduum, hi feren la Comunió Solemne alguns nens de la parròquia. Això que, per al poble era un aconeixement remarcable, féu que l'acte de la Comunió General de la cloenda devingués més concorregut i que els feligresos de Cerdans donessin una palesa prova d'amor a Jesús Eucaristia.

En anar a començar la funció de la tarda, la bocina d'un autobús anunciava l'arribada de forasters, que foren esperats amb plaer pels pietosos feligresos de Cerdans. Eren un estol de nens del col·legi Fulgaroles d'Arbúcies, presidits pel seu professor Dr. Ramón Pagès, i acompanyats de les senyoretes d'A. C. Lola Comes, Anna Bayés, Josefa Llorens, Maria Horta i Maria Sansa, que volien participar de les dolçors d'aquella festa camperola. L'entusiasme d'aquells pagesos i l'alegria del Sr. Rector i del P. Predicador foren grans. Prompte s'omplí de gom a gom l'esglesieta parroquial i començà la funció amb exposició del Santíssim. Els pietosos cants del *Tantum Ergo*, dels *Parenostres*, del *Cel Blau* i altres, que hi desgranaren els trenta cinc nens i les mentades senyoretes arbucienques, donaren tant de relleu a la festa, que el Rvnd. P. Predicador els adreçà un eloqüent paràgraf del seu sermó eucarístic. La funció devingué solemníssima, plaent tant als pagesos d'aquella contrada que de molts llavis ofrem aquesta expressió: «Aquest any sí que ha sigut bonica la festa!» No cal dir que tots els assistents a la mateixa s'esmerzaren en obsequiar als forasters que havien donat tant de relleu a la funció, però d'una faisó especial hi descollaren els Rvnds. Sr. Rector i Pare Predicador i les distingides senyoretes de Cerdans Carme Mataró i Teresa i Maria Serrat.

Testimoni de la solemnitat de la diada, em plau felicitar coralment al Sr. Rector d'aquella parroquieta que amb tant de zel homenatja al Sagrat Cor de Jesús i a tots els que d'una manera o altra contribuïren a la realització de la mateixa. Rebin una felicitació especial les senyoretes d'A. C. d'Arbúcies que hi prengueren part i els nens del col·legi Fulgaroles de la mateixa població.

AMADO JOMA

El Casal d'Isíu farà molt de bé als vostres fills

Xampany LAVERNOYA

J. RAVENTÓS

SANT SADURNÍ DE NOYA

Preparació i neteja dels locals del material i dels envasos per a la vinificació.

La netedat és condició primera i absolutament necessària per fer un bon vi, quan manca són nombroses les obtencions de vinagre, tots els dipòsits encimentats abans de rebre el vi es tenen de preparar, perquè sinó es pot provocar l'enterboliment fèrric a causa del ferro que el ciment conté, el millor vi agafa gust de fusta, si no s'evita quan la bóia li dona lloc.

Per major comoditat els locals destinats a trepitjador seran oberts o amb portals ben amples orientats en forma que no toqui el sol les veremes a fi que les fermentacions no resultin perjudicades a causa de l'escalfament dels raïns o bé per l'acció del sol sobre les llevadures.

Els cellers deuen rebre el fred de l'hivern i frescos a l'estiu, tenen d'ésser secs i nets de terenyines de degotalls de vi i floridures. Per fer desaparèixer les floridures i els gèrmens de malalties es pot fregar parets i a terra amb aquesta solució:

Calç viva	10 quilos
Hipoclorit de calç.	1 »
Sulfat de coure	1'5 »

Es desfà la calç amb 50 litres d'aigua i en aquest líquid es dissol l'hipoclorit.

El sulfat es desfà amb 50 litres més i després es barregen les dues solucions.

Per rentar els objectes metàl·lics de tota espècie (ferro, coure etc.) el millor és emprar cristalls de sosa 50 %, neteja molt bé, és barat i més a més preserva del rovell; si volem conservar bé el ferro de les màquines d'un any per l'altre es pot untar amb vaselina, o bé de seu amb un pols de calç i embolicat amb arpillera.

El material de fusta, (portadores galledes) millor que rentat amb aigua sola és emprar solucions al 3 % de sulfat de calç.

Canyeries, sifons, tubs etc., que siguin de goma es sumergeixen en una solució de cristalls de sosa al 5 % a 50 graus.

Les bótes de fusta si són noves es tracten amb estoves de vapor a falta d'aparell amb aigua bullenta barrejada amb 5 % de vidriol sacceiant-les.

Quan són agres podrides o florides, saccegin-se amb una solució d'aigua i hipoclorit de calç al 2 % després s'acaba de rentar amb aigua fins que surti ben neta. Aquest procediment pot igualment servir per decolorar les bótes perquè puguin servir per a vi blanc.

El permanganat de potassa posseeix propietats semblants a l'hipoclorit de calç.

Els dipòsits o fines de ciment o formigó armat són els preferits pels nostres cellers cooperatius quan són nous abans de posar-hi vi es tenen de preparar:

1. Dues capes d'una solució d'àcid tartàric 25 %.

2. Tres capes de silicat de sosa. La primera amb una part de silicat i tres d'aigua; la segona 1 per 2; la tercera 1 per 1. Entre capa i capa es deixa secar, es fa una rentada amb aigua i es deixa secar altre cop.

Quan han servit altres vegades i estan en bon estat de conservació es poden rentar amb aigües metabisulfatades i després pintar les parets amb àcid tartàric 10 %.

Parlant en general quan els envasos nets no es tenen d'omplir tot seguit serà millor cremar-hi lluzet.

JOSEP M.ª MASFERRER

La Joventut Pagesa

EN el dia d'avui, la nostra joventut pagesa és la classe social que està més enrolada en camins d'abisme i perdició. Les doctrines marxistes han arribat fins al camp per destruir-ne aquell esperit cristià que en ella hi regnava. Si els nostres passats podessin veure la nostra joventut que viu i treballa en el camp, la judicarien que no és digna d'ésser filla del terreny. Encara que el qualificatiu pagès l'hagi volgut fer servir per demostrar ridiculeses, ell pot demostrar a bastament, que d'entre totes les classes socials, ha sigut la pagesa, la que ha sabut guardar més acuradament els tresors de la tradició religiosa i patriòtica del nostre poble.

I per què això? Senzillament, perquè la pagesia ha sigut la classe social que s'ha infiltrat més profundament dels sentiments continguts en la Religió com el primer fonament de la societat.

Però el termòmetre de la religiositat que en el camp havia assolit la gradació màxima, ha sofert un descens extraordinari en els nostres temps. S'ha bandejat el sentiment cristià de la vida camperola, i aquesta ha fet efectius els instints de sensualisme i de perversió que d'un temps venia cobejant; no ha volgut fer-se càrrec de la responsabilitat que tenia en el camp i s'ha tirat amb massa alarmanat a la ciutat, agravant així el problema de l'atur obrer, que temps ha ve flagel·lant la humanitat tota.

Però les conseqüències d'això no han pas tardat a fer-se sentir en la vida de totes les classes socials. I quedant en gran manera paraitzada la vida del treball han sobrevingut conflictes socials, que han ajudat encara més a tirar la Pàtria a l'empobriment i a la ruïna.

Gran ha sigut doncs la responsabilitat que ha contret l'actual generació pagesa en deixar la Pàtria en un empobriment material i espiritual, en lloc d'ésser guardadora fidel del nostre patrimoni cristià, que era la deu inagotable de la riquesa del nostre poble. Davant de totes aquestes malvestats se'ns ofereix un problema a resoldre. D'on depèn la solució d'aquest? D'una completa recristianització de la nostra joventut pagesa. Aquesta és la tasca ingent que ha sigut encomanada a la Joventut Agrícola Cristiana, que viu els mateixos ideals que el corpulent arbre de la Federació de J. C. de C.

S'ha proposat i la seva tasca no s'estrucarà fins aconseguir-ho, en profunditzar en les intel·ligències dels nostres joves pagesos que professen un laïcisme detestable i fastigós, les doctrines salvadores predicades per Aquell obrer que era Déu, que s'anomenava Crist i que tenia paraules d'amor i de consol per a tothom.

La vida d'aquesta secció, que és una de les diverses branques de l'arbre de la nostra Federació, pretenc explicar-la en un altre article que, ajudant Déu, publicarem pròximament.

SEGIMOND FUNOLLET

Pares: Envieu els vostres fills al Casal d'Istiu!

**Els pares estaran segurs dels seus fills
enviant-los al Casal d'Istiu**

Una troballa

A Madrid s'ha celebrat aquests dies el Congrés de la Federación de Enseñanza», filial, com saben segurament els meus lectors, de la Unió General de Treballadors». La revisió d'abans-d'ahir, que tingué lloc al terrat de la Casa del Poble, tenia com a tema de discussió la «Prohibició d'exercir l'ensenyament religiós i mitjans per a fer-la efectiva». El dictamen elaborat per la ponència, va ésser refusat, i en lloc d'ell va aprovar-se'n un altre presentat per un delegat de Barcelona — el nom no interessa, i altrament, ni que des d'aquí el donés a la publicitat, continuaria essent un desconegut — que conté tres punts que en essència reclamen l'immediat compliment dels articles de la Constitució que es refereixen al laïcisme: l'exercici, per part de l'Estat, d'un severíssim control damunt les entitats seglars dedicades a l'ensenyament privat per tal de garantir el laïcisme en la seva funció docent, i finalment la creació de les escoles que calguin per a omplir el buit que deixarà la prohibició esmentada en el primer punt.

Per possibilitar aquest programa, la mateixa ponència proposa que l'Estat adopti una sèrie de mesures de les quals no vull reproduir més que la darrera. Diu així: «Que para resolver el aspecto económico de la substitución, se cree un impuesto especial de cultura que afecte a las clases pudientes, equivalente a la ayuda pecuniaria que prestan ahora a las congregaciones religiosas».

Tal com ve redactada la proposta, conté un implícit reconeixement que existeixen «clases pudientes» que ajuden econòmicament l'ensenyament confessional, i que per tant cal suposar-les també confessionals. I són precisament aquests elements, si el Govern fes cas de la forassenyada proposta dels «Trabajadores de la Enseñanza U. G. T.», que haurien de subvenir l'ensenyament laic — i per parlar amb propietat: antireligiós — a profit d'uns que no pensen com ells. És una troballa. Una troballa que està obertament en pugna amb la llei fonamental de l'Estat en una sèrie d'articles que garanteixen la llibertat del ciutadà en ordre a les seves idees religioses, malgrat el laïcisme oficial.

Realment, quedarà molt bé de poder dir: «Tu ets catòlic. Tens uns fills als quals vols educar en la teva fe, i en conseqüència, i en ús del teu dret reconegut per la Constitució, sufragues del teu peculí particular unes entitats dedicades a l'ensenyament, les quals, des d'un punt de vista confessional, et mereixen confiança? Doncs, precisament ets tu el qui d'ara endavant tributaràs per a aju-

dar a l'ensenyament antireligiós dels fills d'uns ciutadans laics i sectaris».

Serà el sistema, no assolit enlloc del món, que hi hagi qui pagui l'ensenyament per triplacat: una vegada, mitjançant l'aportació a l'erari de l'Estat amb les contribucions i els impostos; l'altre, particularment, per l'ensenyament i educació dels propis fills, i la tercera pel camí i finalitat que els «Trabajadores» de referència proposen. Una veritable troballa. Si després d'això encara quedessin analfabets, francament, no ho entendria.

(De *El Matí*).

Anunciació

Un dia
sota una galeria
la llum era un cascabelleig de festa.
Maria,
blanca i humil, rendia
l'auriolada testa
al nunci celestial.
Floria
en sa entranya virginal
el dia.
I Gabriel triomfal
l'ala tremia d'alegria.

Ll. T.

El Casal d'istiu

En el número passat de «LA VILA» dèiem que durant l'istiu a Arbúcies hi hauria establerta aquesta magnífica institució que tant de bé fa als nois dels pobles on actua. Recomanem, doncs, als pares que procurin enviar-hi els seus fillets.

L'horari serà de dos quarts de nou a dos quarts de dotze del matí i bona part de la tarda. L'edat dels assistents, de cinc anys a calorze.

Durant el mes de juny sojornaren a la nostra vila, entre altres que no recordem, els nostres volguts subscriptors Srs. Josep Mercadé, Doctor Aureli Bou, Dr. Josep Malaret, Lluís Comalat, Joan Cortés, Lluís Masferrer, Revnís. Agustí Casanova i Joan Rigualt i Sra. Carme Aregall.

Els paletes d'Arbúcies festejaren la diada del seu Patró Sant Antoni amb solemne ofici a la Capella de la Pietat, concert, serenata, sardanes i ball al Casino.

S'ha vist pare d'una xamosa nena, a Barcelona, el benamat arbucienc i subscriptor nostre en Joan Llorella Pascual.

El propietari de la torre de can Casals ha fet importants obres en la mateixa, que embelleixen d'allò més el passeig de Mossèn Anton Serras, un dels més concorreguts de les nostres rodalies.

Per tal de premiar la seva aplicació durant les diades de Catecisme, foren triats per a sostenir la tovallola, en l'acte de la Comunió Solemne, els nens: Tomàs Mainou i Fèlix Fonollet, i les nenes Maria Aibó i Dolors Bach. A l'enssems aguantaren l'aixà, els nens Feliu Cuminal, Josep Coll, Antoni Fontbona i Enric Masferrer, i les nenes, Núria Marif, Antònia Pascual, Angelina Comalat, i Carme Masó.

Després d'una estada de vint-i-dós anys a Xile, ha vingut a passar una temporada entre nosaltres, conjuntament amb la seva família, el dilectíssim arbucienc i entusiasta subscriptor del nostre periòdic, Sr. Ramón Canals.

En pocs dies han sortit dels tallers de carroces de la nostra població, dos autos que eren models d'art i de bon gust. L'haver-los passejat per alguns carrers de la nostra vila, permeté als arbuciencs de poder-los admirar. Un d'ells fou construït als tallers Ayats, i l'altra a La Farga, palesant ambdós tallers l'altura en que estan en l'art de la construcció de carroces.

La diada del Sagrat Cor de Jesús, hi hagué una solemníssima funció en la Capella de les Gues. Carmelites, en la qual predicà un adient sermó el Dr. R. Pagès. Hi assistíren els nens i nenes de les Escoles Catòliques de la població i bon nombre de fidels que ompliren completament la Capella.

Ha terminat brillantíssimament la carrera de Ciències Químiques, a la Universitat de Salamanca, la il·lustrada senyoreta Conxa Blanch, filla del nostre subscriptor d'aquella ciutat, Amadeu Blanch. Aixímateix ha acabat els estudis del Batxillerat, a Barcelona, la senyoreta Maria Riera Godori, filla de l'arbucienca Maria Godori.

La més coral enhorabona.

El dia 27 del mes passat al vespre, la nova cobla arbucienca «Ritmics» debutà amb una bonica audició de sardanes.

Es troba completament restablerta de la greu malaltia que sufrí, la nostra volguda subscriptora Teresa Tort, resident a Santa Fe del Montseny.

La festa del Corpus, que tan solemníssimament es celebra arreu de la nostra terra, a Arbúcies fou també celebrada amb tot esplendor. Tant la Comunió General, com totes les misses i especialment l'ofici Solemne que fou acuradament cantat per l'Orquestra «L'Arbucienca», es veieren molt concorregudes. La funció de la tarda, amb l'Església Parroquial plena de gom a gom, s'acabà amb processó per dintre el temple, després de la qual, el Sr. Rector, visiblement emocionat, donà les gràcies a tots, encoratjant-los a mantenir-se devots a Jesús Eucaristia.

Durant el mes de Juny es veieren molt concorregudes les populars fonts de can Cassó i de Lourdes, sobretot els diumenges que s'hi toquen sardanes i balls.

Les tradicionals Enramades, festes tan íntimament arbucienques, varen celebrar-se amb l'esplendor que ja ens tenen acostumats els veïns dels diferents carrers.

Fent honor a la veritat hem de dir que el carrer que més es lluí fou el Sorral, que gairebé no tenia cap casa que no fos profusament engalanada, que tot i la pluja que queia, féu una passada amb més de 100 atxes, i que fou el que tingué major nombre d'atxes a l'Ofici. I (fent també honor a la veritat) hem de dir que a Magnès veieren destorbats els seus desitjos d'enramar a causa de la pluja que començà el diumenge a la tarda i no parà fins al dimarts al captard. A la Carretera tingueren de posar-se a enramar a última hora, i a pesar del poc temps que tingueren, reixiren de debó. Hi havia trossos que ens feien dubtar de donar el títol de *guanyadors*, i que ens perdoni tothom si ens atribuïm drets de Jurat qualificador que ningú ens ha donat.

En l'engalanament de l'Església, el carrer que més es destacà fou Magnès, que deixaren un altar magnífic i de molt gust artístic. Quina llàstima que hi hagi algun carrer que descuidi aquesta part tan principal de la festa!

I la típica dansa? Els carrers que la pogueren ballar la veieren força animada, però no per entusiasmar massa, i és de lamentar, perquè la dansa hauria d'ésser el ball de germanor d'Arbúcies i doncs l'hauria de ballar tot el jovent i encara millor, tots els arbucienques de cada carrer i en el nombre de balladors haurien de rivalitzar com ho fan en els altres aspectes de les Enramades els diferents carrers.

El dia de Sant Pere, diada de la bona premsa, es repartiren a l'entrada de la Parròquia fulles de propaganda de la premsa catòlica. El mateix dia, tingué lloc la conclusió del mes del Sagrat Cor de Jesús. Hi hagué Comunió General i a la tarda funció amb Exposició del Saníffim, que acabà amb sermó i besamans. Tots els actes foren molt concorreguts.

Al Casal d'Esquerra de la nostra població l'últim diumenge de juny, hi representaren una interessant funció teatral, una companyia de Sant Celoni, que és veié molt animada.

Les operacions realitzades durant el mes de Juny per la Sucursal en aquesta vila de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, són les següents: Imposicions: 59.008'50 pessetes, Reintegraments: 54,342'68. Saldo a favor de les Imposicions: 4,665'82 pes.

Moviment Parroquial

(Mes de Juny). BAPTISMES: Agustí Isidre Mateu, fill de Ramon Pou i Angels Carbonell.— Núria Dolors Margarita, filla de Josep Comajuan i Teresa Ramfrez.— Ampar Emma Aurora, filla de Just Franco i Victòria Sanjaime.— Jordi Lluís Albert, fill de Josep Massaguer i Carme Plà.— Joaquima Maria Carme, filla de Josep Valls i Francesc Viñals.— Carme Maria Mercè, filla de Martí Enric i Mercè Serra.— Salvador Joan Enric, fill d'Enric Moré i Dolors Riera.

MATRIMONIS: Joan Vilanova amb Maria Ridorsa.— Jaume Recarens amb Joaquima Masferrer.— Josep Bosch amb Maria Illa.

DEFUNCIÓ: Antònia Vilà Vilella.

Carles Garolera
Comerç de Fustes del País
i Carbons Vegetals

Telèfon, 19

ARBÚCIES

(Girona)

Publicacions Montseny : Sant Celoni

Antoni Solà Torrella

Metge

Arbúcies

Fill de Joan Reus

Comerç de Fustes del País i Carbons vegetals

Fàbrica de Serrar

Garatge - Estació de Servei - Venda de Gasolina - Pupilatge de cotxes

Telèfon 5

ARBÚCIES

Publicacions Montseny

Impremta Grivé i Masó

Impressos per al Comerç
i la Indústria

Treballs de propaganda
per a Espectacles

Servei ràpid per a tota classe d'impressos

Carretera, 26 SANT CELONI

Maquinària - Material Elèctric - Lampisteria
RADIO TELEFUNKEN

Mateu Regàs

Despatx i Oficines:

Abeuradors, 5 GIRONA Telèfon 41

Excel·lent licor

Anís del Mono

DOLÇ, Etiqueta vermella

SEC, Etiqueta verda